

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3Csp/111/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716206091
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2020:2716206091.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Jankou Butašovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom na Pajštúnskej 5 v Bratislave, IČO: 35724803 zastúpeného splnomocnencom TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom na Pajštúnskej 5 v Bratislave, IČO: 36 613 843, proti žalovanému Y. T., narodenému XX.XX.XXXX, bývajúcemu v M., W. XXX/X, o zaplatenie 2 507,40 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd žalovanému oproti žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na Okresnom súde Skalica dňa 20.11.2016 žalobu, ktorou navrhol rozhodnúť o povinnosti žalovaného zaplatiť mu 2507,40 eur s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 20.11.2013 do 29.9.2015 vo výške 148,07 eur a s úrokom z omeškania 8,05% ročne zo sumy 2507,40 eur od 30.9.2015 do zaplatenia a trovy konania.

2. Žaloba je odôvodnená tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka z 23.10.2015 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a.s. so sídlom Tomášikova 48, Bratislava a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca tvrdil, že postupca uzavrel so žalovaným dňa 14.3.2008 Zmluvu č. XXXXXXXX2, súčasťou ktorej boli Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe zmluvy Slovenská sporiteľňa a.s. poskytla žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Žalobca uviedol, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 - §507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov. Citované je ustanovenie § 497 Obchodného zákonníka. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 3934,23 €, ktorá pozostáva z istiny 2861,29 €, riadneho úroku 755,84 €, úroku z omeškania 167,10 € a poplatkov 50,- € v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca deklaruje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky, generovanú bankovým systémom a je aktuálnou sumou postúpenej pohľadávky. Žalobca uplatňuje v konaní splátky úveru splatné od 20.11.2013 do 20.4.2016 v počte 30 a celkovej žalovanej sume 2507,40 € (30 x 83,58 eur). Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, preto postupca oznámil žalovanému, že ku dňu 29.9.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Uplatnený úrok z omeškania je zdôvodnený ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru v žalovanej výške, t.j. rozdiel medzi neuhradenými

splátkami a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na tieto splátky takto: žalobca uplatnil zákonný úrok z omeškania tak, že požadoval priznať vždy 8,25% úrok z omeškania zo sumy 83,58 eur od 21.11.2013 do 29.9.2015 vo výške 12,81 €, z tej istej sumy od 21.12.2013 do 29.9.2015 vo výške 12,24 €, z tej istej sumy od 21.1.2014 do 29.9.2015 vo výške 11,66 €, z tej istej sumy od 21.2.2014 do 29.9.2015 vo výške 11,07 €, z tej istej sumy od 21.3.2014 do 29.9.2015 vo výške 10,54 €, z tej istej sumy od 21.4.2014 do 29.9.2015 vo výške 9,96 €, z tej istej sumy od 21.5.2014 do 29.9.2015 vo výške 9,39 €, úrok z omeškania 8,15% zo sumy 83,58 eur od 21.6.2014 do 29.9.2015 vo výške 8,70 eur, z tej istej sumy od 21.7.2014 do 29.9.2015 vo výške 8,14 eur, z tej istej sumy od 21.8.2014 do 29.9.2015 vo výške 7,56 €, úrok z omeškania 8,05% zo sumy 83,58 eur od 21.9.2014 do 29.9.2015 vo výške 6,89 eur, z tej istej sumy od 21.10.2014 do 29.9.2015 vo výške 6,34 €, z tej istej sumy od 21.11.2014 do 29.9.2015 vo výške 5,77 €, z tej istej sumy od 21.12.2014 do 29.9.2015 vo výške 5,22 €, z tej istej sumy od 21.1.2015 do 29.9.2015 vo výške 4,65 €, z tej istej sumy od 21.2.2015 do 29.9.2015 vo výške 4,07 €, z tej istej sumy od 21.3.2015 do 29.9.2015 vo výške 3,56 €, z tej istej sumy od 21.4.2015 do 29.9.2015 vo výške 2,99 €, z tej istej sumy od 21.5.2015 do 29.9.2015 vo výške 2,43 €, z tej istej sumy od 21.6.2015 do 29.9.2015 vo výške 1,86 €, z tej istej sumy od 21.7.2015 do 29.9.2015 vo výške 1,31 €, z tej istej sumy od 21.8.2015 do 29.9.2015 vo výške 0,74 €, z tej istej sumy od 21.9.2015 do 29.9.2015 vo výške 0,17 € a zo sumy 2507,40 € od 30.9.2015 do zaplatenia.

3. Žalobca bol vyzvaný na doplnenie žaloby. Súd požadoval uviesť koľko žalovaný celkom z poskytnutých finančných prostriedkov uhradil a kedy, s ktorými splátkami sa dostal do omeškania a na čo boli splátky započítané, koľko peňažných prostriedkov bolo žalovanému reálne vyplatených, z čoho pozostáva suma 2507,40 eur, najmä či zahŕňa úroky z úveru a v akej časti, úrok z omeškania, či boli žalovanému účtované poplatky a sankcie, ak áno, podľa ktorých ustanovení zmluvy alebo úverových podmienok, akým spôsobom boli úroky, poplatky vypočítané, z akej sumy a s použitým akej sadzby a za aké obdobie. Žalobca bol upozornený na splnenie dôkaznej povinnosti, tiež ohľadom dodržania postupu podľa § 53 ods. 9 OZ a podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

4. V podaní došlom súdu 26.2.2018 žalobca uviedol, že žalovaný dňa 14.3.2008 čerpal peňažné prostriedky vo výške 4979,09 eur (150.000,- Sk) - toto čerpanie je v platobnej histórii označené ako „Bezhot. čerpanie úveru“. Uviedol výšku a čas jednotlivých splátok zaplateným žalovaným v celkovej výške 5664,75 eur (v platobnej histórii označené ako „Bezhot. splátka úveru obyv.“ + „Bezhot. splátka úveru“ + „Debetné transakcie -úvery-dumny“), úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma 4214,22 eur, na poplatky suma 588,56 eur, na riadny úrok 846,03 eur a na úrok z omeškania 15,94 eur. Poplatky za správu účtu a poplatky za upomienky v celkovej výške 284,33 eur sú v platobnej histórii označené ako „Zaúčtovanie poplatku s kapitalizáciou“. Zmluvný úrok v celkovej výške 1.812,09 eur je v platobnej histórii označený ako „Zaúčt. Riadnych úrokov s kapitalizáciou“. Postúpená istina tak predstavuje súčet položiek „Bezhot. Čerpanie úveru“ + „Zaúčtovanie poplatku s kapitalizáciou“ + „Zaúčt. Riadnych úrokov s kapitalizáciou“ mínus úhrady žalovaného započítané na istinu) 4.979,09 eur + 284,33 eur + 1.812,09 eur - 44.214,22 eur = 1.537,71 eur). K dodržaniu postupu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách žalobca uviedol, že žalovaný bol v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu vyzvaný na úhradu omeškaných splátok výzvou z 9.9.2015 a výzvou označenou „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ z 30.9.2015. K dodržaniu postupu podľa § 53 ods. 9 OZ žalobca uviedol, že postupca využil svoje právo zosplatniť pohľadávku a podaním z 30.9.2015 upozornil žalovaného, že toto právo uplatňuje. Zároveň týmto podaním vyzval v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky, t.j. k zosplatneniu úveru prišlo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Postupca žalovaného pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti opakovane vyzýval k úhrade omeškaných splátok úveru, pričom v týchto výzvach upozorňoval žalovaného aj na možnosť uplatnenia práva vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Podľa žalobcu postupca v podaní z 30.9.2015 dodržal všetky zákonné náležitosti podľa § 53 ods. 9 OZ.

5. Žalovaný sa na výzvu súdu k žalobe písomne nevyjadril.

6. Na pojednávanie sa dostavili riadne predvolaný zástupca žalobcu a riadne predvolaný žalovaný.

7. Strany na pojednávaní konanom 29.1.2020 navrhli schváliť zmier. Súd zmier neschválil z dôvodu jeho rozporu so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

8. Súd vykonal dokazovanie Zmluvou o splátkovom úvere, Všeobecnými obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne a.s. (v texte v skratke tiež VOP SLSP a.s.), transakciami (platobnou históriou) na účte žalovaného, výpisom z účtu žalovaného, Oznámením SLSP, a.s. žalovanému o postúpení pohľadávky, časťou Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1237/2015/CE z 23.10.2015, s prílohou č. 1 k tejto zmluve, pokusom o zmier žalobcu adresovanou žalovanému, výzvou SLSP a.s. z 9.9.2015, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 30.9.2015, stanoviskom MF SR. ostatným spisovým materiálom, vylúčením žalovaného a právneho zástupcu žalobcu a zistil tento skutkový stav veci:

9. Súd mal písomnou Zmluvou o splátkovom úvere č. 0253308062 preukázané, že ju dňa 14.3.2008 uzavreli v postavení veriteľa Slovenská sporiteľňa a. s. Bratislava a žalovaný ako dlžník. Ide o úverovú zmluvu, kde sa banka zaviazala poskytnúť žalovanému spotrebný úver 4.979,09 eur (150.000,- Sk), s premenlivým úrokom 12,35 % ročne. V Zmluve je upravený poplatok za správu úveru 1,99 € (60 Sk) mesačne, spracovateľský poplatok 122,18 € (3699,- Sk) z prostriedkov úveru, splátka a jej splatnosť vo výške 83,58 € (2518,- Sk) od 20.4.2008 k 20-temu dňu v kalendárnom mesiaci a konečná splatnosť úveru do 20.12.2014, počet splátok 97, RPMN 14,93 %. Zmena zmluvy sa riadi úverovou zmluvou, úverovými podmienkami a VOP banky. Dlžník vyhlasuje, že sa s nimi oboznámil, vyhlasuje, že sa oboznámil so sadzobníkom. Podľa čl. I bodu 7. zmluvy ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia napr. v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas, je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku. Zmluva je stranami podpísaná 14.3.2008. V zmluve je uvedená adresa žalovaného W. XXX/X, M..

10. Po oboznámení sa s VOP súd zistil, že sú vydané SLSP, a.s.. Je v nich deklarované, že upravujú vzťahy vznikajúce medzi bankou a klientom. V súvislosti s poskytnutým produktom tvoria súčasť akejkoľvek zmluvy uzatvorenej medzi bankou a klientom bez ohľadu na to, či je produkt vo VOP upravený. Podľa bodu 18.16 VOP sú účinné od 01.08.2002 a nie sú podpísané ani jednou zmluvnou stranou. Predložené znenie dodatku č. 7 k VOP nadobudlo účinnosť 1.1.2008.

11. Vo výzve SLSP, a.s., vyhotovenej 9.9.2015 banka oznamuje žalovanému na adresu W. XXX/X, M., že žalovaný je v omeškaní so splácaním pohľadávky k 8.9.2015 vo výške 2382,40 eur a žiada sumu uhradiť do 15 dní od doručenia výzvy. Doklad o doručení výzvy žalovanému súdu predložený nebol. Predložený bol Podací hárok s dátumom 10.9.2015, kde je uvedený odosielateľ SLSP a adresát Y. T., W. XXX/X, M., podacie číslo XX XXX XXX.

12. Podľa Oznámenia banky z 30.10.2015 táto oznamuje žalovanému na adresu D. XXX/X, M., že postúpila pohľadávku na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky č. 1237/2015/CE uzatvorenej 23.10.2015, číslo pohľadávky 253308062. Žalovaný má záväzok výlučne plniť postupníkovi od okamihu doručenia oznámenia na číslo jeho účtu s variabilným symbolom, totožným s číslom úverovej zmluvy, ku ktorému pohľadávka vznikla. Doklad o doručení oznámenia žalovanému súdu predložený nebol.

13. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1237/2015/CE súd zistil, že postupcom je SLSP, a.s., banka, a postupníkom žalobca. V zmluve sa uvádza, že postupník je obchodná spoločnosť zaoberajúca sa správou a vymáhaním pohľadávok. Postupujú sa pohľadávky postupcu voči dlžníkovi, vrátane príslušenstva pohľadávky, tie, ktoré sú uvedené a špecifikované v Prílohe č. 1 patriacej k zmluve, ktoré vznikli z bankových činností vykonávaných postupcom alebo v súvislosti s nimi, ktoré konkrétne je vymenované pod písmenami a) až e) v čl. II. Medzi takéto pohľadávky patria aj tie, ktoré vznikli z úverov. Podľa Prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok banka postupovala pohľadávku zloženú tak ako uvádzal žalobca v žalobe a súd v tomto bode rozsudku podľa špecifikácie odovzdanej pohľadávky k menu žalovaného. Zmluva o postúpení pohľadávok je podpísaná 23.10.2015. Patrí k nej príloha č. 1, v ktorej je špecifikovaná postupovaná pohľadávka údajmi sčasti zo Zmluvy o splátkovom úvere ohľadom výšky úveru, názvu produktu, výšky úrokov, číslom účtu a úverovej zmluvy, uvádza sa istina celkom 2861,29 €, istina do splatnosti 0,-eur, istina po splatnosti 2861,29 eur, úroky celkom 922,94 eur, riadne úroky 755,84 eur, UOZ vo výške 134,46 eur, UONZ 32,64 eur, poplatky 50,- eur, príslušenstvo pohľadávky celkom 972,94 eur, počet dní omeškania 823, sadzba 12,35, dátum poslednej úhrady 21.8.2013 vo výške 84,42 eur, zosplatenie 29.9.2015.

14. Transakcie (platobná história) začínajú dátumom 11.3.2008, kedy bol založený účet, 13.3.2008 je vyznačené schválenie úveru 150.000,- Sk, dňa 14.3.2008 je vyznačené bezhotovostné čerpanie úveru žalovaným vo výške 4856,30 € (146301 Sk) a sumy 122,78 € (3699 Sk), ktorý je spracovateľským

poplatkom, a zároveň je toho istého dňa teda 14.3.2008 tento poplatok aj odúčtovaný, a končia dňom 21.10.2015. V jednotlivých mesiacoch sú opakovane uvedené bezhotovostné splátky úveru (napríklad dňa 20.5.2008 2518 Sk, 20.6.2008 2518 Sk a pod.), zaúčtovanie poplatku s kapitalizáciou vo výške 1,99 eur (60 Sk), neskôr vo výške 2,99 eur, zaúčtovanie na riadne úroky úveru s kapitalizáciou, zaúčtovania zmluvných úrokov z omeškania. Položky sa takto opakujú až do posledného vyjadreného dňa transakcií.

15. Vo výzve žalobcu, vyhotovenej 30.9.2015, žalobca oznamuje žalovanému na W. XXX/X, M. vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 29.9.2015 a žiada ho o okamžité uhradenie dlžnej čiastky 3801,59 eur do 15 dní. Z priloženej doručenky vyplýva, že žalovaný oznámenie mimoriadnej splatnosti dňa 5.10.2015.

16. K otázke, prečo zmluva o splátkovom úvere neobsahuje náležitosť podľa zákona č. 258/2001 Z.z. priemernú ročnú percentuálnu mieru nákladov, žalobca súdu predložil Stanovisko MF SR z 12.8.2019, v ktorom je uvedené, že od 1.1.2008 sa do zákona o spotrebiteľských úveroch zaviedla povinnosť pre veriteľov uvádzať ako povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj priemernú RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2. Ustanovenie §7a ods. 2 zákona účinného od 1.1.2008 znie: Ministerstvo, Národná banka Slovenska alebo nimi určená osoba zverejňujú informácie z údajov podľa odseku 1. K zverejneniu Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2008 došlo 30.4.2008. Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená ku dňu 14.3.2008 nemusela ešte obsahovať priemernú hodnotu RPMN. Dôležité je zohľadniť § 8aaa ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného od 1.1.2008, ktoré ustanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere a formulár (§ 3 ods. 5) musí obsahovať prvýkrát priemernú RPMN (§ 4 ods. 2 písm. k) do dvoch mesiacov po jej zverejnení podľa § 7a ods. 2.

17. V podaní žalobcu, doručenom súdu dňa 24.5.2019, žalobca uviedol, že priemerná RPMN bola prvýkrát zverejnená MF SR dňa 29.4.2008. Uvádzanie priemernej RPMN veriteľmi v období od 29.4.2008 do 28.6.2008 bolo dobrovoľné. Ohľadom poplatku za poskytnutie úveru žalobca uviedol, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom, slovenský právny poriadok inštitút odplaty za dojednanie záväzku poskytnúť úver pozná (§ 499 Obchodného zákonníka, a jeho používanie predpokladá a túto skutočnosť dlhodobo rešpektuje ako právna veda, tak aj súdna prax (napr. rozsudok NS SR sp. zn. 4 Obo 86/99 zo dňa 1.5.2001) . V zmysle Smernice 93/13/EHS je teda dojednanie o odplate za poskytnutý úver vyňaté spod prieskumu súdu ohľadom prípadnej neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Žalobca citoval § 53 ods. 1 OZ v tej súvislosti, že žalobca považuje dojednanie poplatku za poskytnutie úveru v čl. I zmluvy v sume 3.699 Sk za jasné a zrozumiteľné. Podľa žalobcu odplata za dojednanie záväzku poskytnúť úver vykazuje parameter hlavného predmetu, zároveň je predmetné dojednanie bez akýchkoľvek pochybností cenovým dojednaním. Kumulatívne splnenie troch predpokladov výluky z prieskumu potencionalnej neprijateľnosti (I. týka sa hlavného predmetu plnenia, II: týka sa primeranosti ceny III. je jasne a zrozumiteľne vyjadrený) vylučuje poplatok za poskytnutie úveru.

18. Výpoveďou žalovaného súd zistil, že si nebol vedomý, aká je výška dlhu, navrhoval zmier v splátkach po 70,- eur mesačne preto, že si myslel, že ak nepríde pokus o zmier, tak to bude mať ťažké právne úkony na jeho stranu.

19. Podľa splnomocnenca žalobcu so žalovaným dohodol za žalobcu pred vyvolaním veci, že žalovaný bude platiť žalovanú čiastku s úrokom z omeškania 8,5 % ročne v splátkach po 70,- eur mesačne. Žalovaný dlh uznal. Nestotožňuje sa s právnym názorom súdu, že by úver poskytnutý žalovanému bol bezpoplatkový, z dôvodu hospodárnosti poukazuje na ich predchádzajúce vyjadrenie v právnej veci. Súd na dnešnom pojednávaní poukázal na uznesenie KS Prešov, ktorým zrušil rozsudok OS Svidník sp.zn. 6C/121/2014. Nemá informáciu o tom, či tunajšie konanie bolo právoplatne skončené, či uznesenie KS Prešov bolo publikované v súdnej zbierke rozhodnutí, poprípade publikované, či má charakter tzv. judikátu. Môže sa jednať o jednotlivé osobité rozhodnutie. Ústavný súd SR, keď rozhodoval o ustanovení zákona, v zmysle ktorého sú sudy povinné ex lege, resp. ex offo, prihliadať na premlčanie, konštatoval, že starostlivosť o spotrebiteľa má svoje hranice a v právnom štáte je neprípustné, aby sa sudy situovali do pozície právnych zástupcov spotrebiteľov. Súd na dnešnom pojednávaní aj uviedol, že žalovaný údajne nerozumie zmieru, takéto hypotetizovanie nepovažuje za prípustné, žalovaný je plne spôsobilý na právne úkony, pričom tunajšie konanie prebieha od roku 2016 a žalovaný mal dostatok času na zvolenie si advokáta, prípadne o požiadanie o pomoc Centrum právnej pomoci, v prípade, že nemá dostatočné

finančné prostriedky. Neschválenie zmiernu považoval za porušenie v zásady kontradiktórnosti a rovnosti účastníkov.

20. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 502 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

22. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

23. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení do 31.3.2008 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci, ods. 2 spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

25. Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

26. Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať najmä a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o)

upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

27. Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

28. Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

29. Podľa prílohy k zákonu č. 258/2001 Z.z. pod písmenom C: Vzorové príklady výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov pre poskytnutie spotrebiteľského úveru bankami je uvedený prvý príklad, kde klient si v banke požičal spotrebiteľský úvber vo výške 15.000 Sk. Za poskytnutie spotrebiteľského úveru a spracovanie zmluvy si banka ponechala 1% objemu poskytnutých prostriedkov (t.j. 150 Sk). Spotrebiteľský úver bude klient splácať jeden rok mesačnými anuitnými splátkami vo výške 1305,76 Sk. Okrem toho bude musieť mesačne platiť poplatok za správu a vedenie účtu vo výške 30 Sk. Výpočet RPMN:

$$30. \begin{matrix} 14850 = 1305,76 + 30 & + & 1305,76 + 30 & + & 1305,76+30 & + & 1305,76+30 & + & 1305,76+30 \\ 1 & 2 & 3 & 4 & 5 \end{matrix}$$

$$(1+i) na... \quad (1+i)na... \quad (1+i) na... \quad (1+i)na... \quad (1+i)na...$$
$$12 \quad 12 \quad 12 \quad 12 \quad 12$$

$$31. \begin{matrix} 1305,76 + 30 & + & 1305,76 + 30 & + & 1305,76+30 & + & 1305,76+30 & + & 1305,76+30 \\ 6 & 7 & 8 & 9 & 10 \end{matrix}$$

$$(1+i) na... \quad (1+i)na... \quad (1+i) na... \quad (1+i)na... \quad (1+i)na...$$
$$12 \quad 12 \quad 12 \quad 12 \quad 12$$

$$1305,76 + 30 \quad + \quad 1305,76 + 30$$

$$11 \quad 12 \quad \text{kde } i=0,153283$$

$$(1+i) na... \quad (1+i)na ...$$

$$12 \quad 12$$

32. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo v skratke „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, ods. 2 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné, ods. 3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ods. 4 spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

33. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané, ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah, ods. 3 ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

34. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

35. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

36. Podľa § 52 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.4.2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

37. Súd preskúmal zmluvu o úvere, na ktorú poukazoval žalobca ako na právny titul, z ktorého mu vznikla pohľadávka voči žalovanému a dospel k záveru, že zmluva má podstatné náležitosti zmluvy o úvere v zmysle § 497 Obchodného zákonníka, pretože je v nej uvedené, kto je veriteľ, kto je dlžník, záväzok veriteľa poskytnúť finančné prostriedky a záväzok žalovaného vrátiť ich v dohodnutej dobe podľa zmluvy o úvere do 20.4.2016 a v zmluve o úvere je záväzok žalovaného zaplatiť úrok. Z transakcií bolo preukázané, že veriteľ síce dňa 13.3.2008 schválil žalovanému úver 150.000,- Sk teda 4979,09 eur, ako bezhotovostné čerpanie úveru, u dňa 14.3.2008 je však uvedená iba suma 146.301 Sk teda 4856,30 eur, ako ďalšie bezhotovostné čerpanie úveru dňa 14.3.2008 bola uvedená suma 3699 Sk teda 122,78 eur, ktorá bola v ten istý deň odúčtovaná ako poplatok. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný nemohol so sumou 122,78 eur disponovať pre svoje ekonomické účely. Žalovaný záväzok splatil vo výške 5664,75 eur, vrátane spracovateľského poplatku.

38. Ďalej súd vyvodzuje, zmluva o splátkovom úvere je charakterom spotrebiteľským úverom a po jej preskúmaní súd dospel k záveru, že má aj niektoré náležitosti, prepísané pre jej platnosť v ustanovení § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 31.3.2008, t.j. v čase uzavretia zmluvy o úvere. Zmluvu súd hodnotí ako platnú aj po formálnej stránke, pretože bola uzavretá písomne. Slovenská sporiteľňa a.s. bola v zmysle § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch právnickou osobou - veriteľom, poskytujúcou spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovaný podľa § 3 ods. 2 spotrebiteľom, fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Zo zmluvy o úvere nevyplývalo a medzi stranami nebol spor o tom, že žalovaný požadoval poskytnúť úver na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, čoby vylučovalo spotrebiteľský charakter zmluvy..

39. Súd posudzoval právny vzťah strán podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka z dôvodu, že iný právny predpis zmluvu o úvere ako typ zmluvy neupravuje, ale pri právnom posúdení veci ďalej aplikoval ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z., zákona o ochrane spotrebiteľa a ustanovenia Občianskeho zákonníka účinné v čase uzavretia zmluvy. Pri rozhodovaní súd zohľadnil § 52 ods. 2 vetu tretiu Občianskeho zákonníka, podľa ktorého všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Uvedené zákonné ustanovenie neobsahuje žiadne prechodné ustanovenia, ktoré by obmedzovali jeho účinnosť iba na zmluvy uzavreté po 1.4.2015. Uvedené použitie zákonného ustanovenia § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou konštatoval vo svojom rozsudku aj Najvyšší súd Slovenskej republiky z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014. Toto ustanovenie je potrebné aplikovať aj na právny vzťah žalobcu a žalovaného

40. Zmluva o úvere je záväzkovoprávnym vzťahom. Z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, vo veci strán aj žalobca tvrdil, že je veriteľom žalovaného a tento má voči žalobcovi povinnosť splniť peňažný záväzok.

41. Žalobca v žalobe tvrdil, že nadobudol pohľadávku voči žalovanému jej postúpením od banky. Postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy o úvere bolo prípustné aj podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmysle § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka pohľadávku možno postúpiť písomnou zmluvou, na základe ktorej namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) nastúpi do

trvajúceho záväzku nový veriteľ (postupník) a na platnosť zmluvy sa nevyžaduje súhlas dlžníka, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich dlžníkovi z jeho záväzku, dlžník o postúpení pohľadávky ani nemusí vedieť, môže plniť veriteľovi, s ktorým uzavrel zmluvu a ten je povinný plnenie prijať.

42. Podľa § 524 ods. 1a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému ods. 2 s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

43. Podľa § 525 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia, ods. 2 nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

44. Podľa § 526 ods. 1 a 2 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi, ods. 2 ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

45. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

46. Podľa zmluvy o postúpení pohľadávok bola postupcom banka, postupníkom žalobca, t. j. nebankový subjekt, takto je to uvedené v zmluve o postúpení pohľadávok. Žalobca tvrdil, že má voči žalovanému peňažnú pohľadávku, nadobudnutú titulom jej postúpenia od iného veriteľa, odvodzoval svoje právo na peňažné plnenie od žalovaného zo zmluvy o úvere. V zmysle § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone a v zmysle § 479 Obchodného zákonníka a v zmysle ustanovenia § 488 Občianskeho zákonníka je zmluva o úvere záväzkovým právnym vzťahom, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok za podmienky, že vznikol záväzok platný a z takého je povinný dlžník niečo dať a veriteľ požadovať (§ 494 OZ). Žalobca žalobou uplatnil po žalovanom peňažné plnenia uvedené v bode 1. rozsudku tvrdiac, že sa stal novým veriteľom žalovaného titulom nadobudnutia pohľadávky zo záväzkovo právneho vzťahu vzniknutého zo zmluvy. Tvrdil, že nadobudol voči žalovanému pohľadávku postúpením od banky. Banka ako postupca právo veriteľa na postúpenie pohľadávky využila v zmysle § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, pohľadávku postúpila vo forme požadovanej zákonom písomnou zmluvou a postupom podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

47. Z vykonaného dokazovania súd vyvodil, že žaloba nebola podaná dôvodne. V konaní bolo preukázané, že veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. uzatvoril so žalovaným platne zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 4856,30 eur. Vychádzajúc zo záveru, že medzi stranami bola platne uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, zaoberal sa súd nárokom žalobcu uplatneným v konaní voči žalovanému na zaplatenie (§ 137 písm. a) C.s.p.). Súd dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere v čase jej uzavretia neobsahovala všetky náležitosti stanovené zákonom a to konkrétne náležitosť uvedenú v ustanovení § 4 ods. 2

písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch t. j. ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, zmluva ďalej neobsahovala ani náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, t. j. priemernú hodnotu RPMN. Súd uznal na základe žalobcom predloženého stanovisko Ministerstva financií Slovenskej republiky, že v čase uzatvorenia úverovej zmluvy neboli zverejnené priemerné hodnoty RPMN, preto nemohli byť súčasťou zmluvy o úvere. Z uvedeného vyplynulo, že pre dodávateľa, poskytujúceho úvery spotrebiteľom bolo objektívne nemožné v čase uzatvorenia úverovej zmluvy so žalovaným, aby vyhovel požiadavke zákona ohľadom náležitosti zmluvy, konkrétne predpísanej v ustanovení § 4 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Nie je preto na základe zistení uvedených v tomto bode rozsudku vyvodený záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

48. Súd sa však zaoberal hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov, uvedenou v úverovej zmluve vo výške 14,93%. Pod týmto údajom je v zmluve o úvere uvedené, že do výpočtu RPMN nie sú nezahrnuté poplatky spojené s vedením účtu dlžníka. V zmluve o splátkovom úvere je dohodnuté platenie poplatku za správu úveru 60 Sk teda 1,99 eur mesačne. Podľa platobnej histórie bol poplatok zvýšený od 31.10.2010 na 2,99 eur. v zmysle prílohy k zákonu č. 258/2001 Z.z., konkrétne podľa písmena C. Vzorové príklady výpočtu RPMN pre poskytnutie spotrebiteľského úveru bankám sa do vzorca pre výpočet RPMN zahŕňa aj poplatok za vedenie účtu účtovaný bankou a v prípade, ak si ponechala z úveru banka poplatok za poskytnutie úveru a spracovanie zmluvy do vzorca na výpočet sa dosádza suma úveru znížená o tento poplatok. Súd vyvodil, že pôvodný veriteľ - banka sa pri výpočte RPMN neriadila zákonom č. 258/2001 Z.z., keď vychádzala pri výpočte hodnoty RPMN z výšky úveru 150.000,- Sk a nezahrnul do výpočtu poplatok za vedenie účtu. Takéto zmluvné dojednanie výšky RPMN sa považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, keď veriteľ - banka nepostupoval pri výpočte RPMN podľa zákona č. 258/2001 Z.z., konal klamlivo, vedomo v rozpore so zákonom uviedol inú výšku RPMN, hoci ide o taký údaj v zmluve, ktorý má spotrebiteľovi napomôcť rozhodnúť sa, či si vyberie práve tento ponúkaný úver. Žalobca u spracovateľského poplatku vo výške 3699,- Sk tvrdil, že ide o odplatu, na ktorú má podľa Obchodného zákonníka právo. Súd opätovne poukazuje na to, že v prípade zmluvy o úvere uzavretej medzi dodávateľom finančnej služby titulom úveru a žalovaným išlo o spotrebiteľský právny vzťah, riadiaci sa predpismi občianskoprávnymi a v čase uzavretia zmluvy bol účinný zákon č. 258/2001 Z. z., prijatý na ochranu spotrebiteľa, ktorého súčasťou je príloha, kde je uvedené pri úvere poskytnutom bankou, že ak si banka za poskytnutie úveru a spracovanie úveru ponechala nejaký poplatok, automaticky sa do výpočtu RPMN udáva výška úveru znížená o poplatok (odplatu), čo žalobca nerešpektuje pri jeho tvrdení, že žalovanému boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 150.000 Sk. Zmluva obsahuje klamlivý údaj o výške RPMN, ide o údaj v rozpore s ustanoveniami zákona č. 258/2008 Z. z. a o neplatné dojednanie, akoby tento údaj ani v zmluve nebol, čo má za následok, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ sa týka ďalšej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, pôvodný veriteľ - banka uviedla v zmluve celkové náklady spojené s úverom 98.783,- Sk, táto výška však neodráža všetky náklady spotrebiteľa s úverom. Pri výške splátky 2518,- Sk a počte splátok 97 ide o sumu 244.246,- Sk, ku ktorej treba prirátat mesačný poplatok za vedenie účtu 60 Sk mesačne x 97 mesiacov, celkom mal žalovaný podľa zmluvy zaplatiť 250.066 Sk a teda celkové náklady spojené s úverom boli 100.066 Sk (250.066 Sk - 150.000 Sk). Ide o teda o vyšší údaj ako je údaj uvedený v zmluve o úvere 98.783,- Sk. Z tohto dôvodu je opäť ďalšia náležitosť zmluvy o úvere uvedená v rozpore so zákonom č. 258/2001 Z.z. v neprospech spotrebiteľa, pri nesprávne uvedenej výške RPMN a výške celkových nákladov spojených s úverom ide o zmluvné podmienky, spôsobilé klamať spotrebiteľa, nakoľko údaj o RPMN a o celkových nákladoch, ktoré má spotrebiteľ zaplatiť sú rozhodujúce údaje pri jeho rozhodovaní, či úverovú zmluvu uzatvorí alebo nie. Keďže zmluva o úvere neobsahuje predpísané náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z. z. (ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere), úver sa v zmysle § 4 ods. 3 cit. zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi preto mohol vzniknúť nárok iba na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov žalovanému po odrátaní úhrad, vykonaných žalovaným.

49. Z listiny Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 30.9.2015 má súd preukázané, že pôvodný veriteľ - banka oznámila žalovanému, že banka vyhlásila ku dňu 29.9.2015 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Právo banky zosplatiť úver bolo v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka

dohodnuté priamo v zmluve. Banka dodržala aj postup podľa § 53 ods. 9 OZ, keď pred zosplatením úveru zaslala žalovanému výzvu na zaplatenie dlhu.

50. Žalovanému boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 146.301,- Sk teda 4856,30 eur, splatil 5664,75 eur, žalovaný teda vrátil žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky, preto jeho dlh podľa § 559 ods. 1 a 2 OZ zanikol. Podľa prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, uzavretej medzi bankou a žalobcom žalovaný poslednú úhradu vykonal 21.8.2013, k tomuto dňu mal splnenú povinnosť zo zmluvy o úveru vrátiť veriteľovi poskytnuté peňažné prostriedky. Na strane žalovaného, dlžníka, preto nemohlo vzniknúť omeškanie s platením peňažného dlhu. Žalovaný podľa § 517 ods. 2 OZ nebol dlžníkom, ktorý je v omeškaní, preto súd žalobu o zaplatenie 2507,40-eur zamietol a z týchto dôvodov, pretože žaloba nebola dôvodne podaná ani o príslušenstvo pohľadávky o úroku z omeškania tiež žalobu zamietol.

51. Súd zároveň uvádza, že žaloba neobsahuje dostatočné skutkové tvrdenia týkajúce sa žalovaného nároku. Napriek výzve súdu 7.12.2017 žalobca nedoplnil skutkové tvrdenia, ako vypočítal uplatnený úrok pri v zmluve dohodnutej premenlivej úrokovej sadzbe. Neozrejmlil ako dospel k výške úroku, akým spôsobom ho vypočítal, z akej sumy ho odvodzoval, rovnako nie je zrejmé, z akej sumy bol zmluvný úrok počítaný aj vzhľadom k tomu, že podľa platobnej histórie bol počítaný úrok s kapitalizáciou, úrok z omeškania s kapitalizáciou a poplatky s kapitalizáciou. Súdu je známe zo súdnej praxe v obdobných sporoch, týkajúcich sa spotrebiteľských úverov, že úrok nie je počítaný len z istiny, ale aj z príslušenstva. Rovnako nemal súd preukázané, akú protihodnotu získal spotrebiteľ za platenie poplatku za vedenie účtu, ktorý mal podľa súdu slúžiť najmä evidenčným potrebám veriteľa. Podľa súdu je zmluva o splátkovom úvere formulárovou typovou zmluvou, vopred dodávateľom pripravenou zmluvou, kde spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvy, nemohol sa vyjadriť, či chce prijať zmluvu s poplatkami alebo bez poplatkov, mohol prijať zmluvu len ako celok inak by mu nebol poskytnutý úver alebo zmluvu odmietnuť. Pre nedostatok skutkových tvrdení by tiež nebolo možné žalobcovi priznať plnenie na úrokoch a poplatkoch.

52. Pokiaľ žalobca a žalovaný na pojednávaní žiadali schváliť zmier, súd zmier neschválil pre rozpor s platným právom. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, v prebiehajúcom konaní ide o spotrebiteľský právny vzťah, i keď už nejde o vzťah medzi pôvodným veriteľom a spotrebiteľom. Spotrebiteľ má v tomto konaní postavenie slabšej strany, preto bolo povinnosťou súdu preskúmať tento vzťah z pohľadu, či zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje neprijateľné podmienky, či zmluvné dojednania sú platné a či spotrebiteľ neuzatvoril pre neho nevýhodnú zmluvu, nakoľko v zmysle § 54 OZ sa nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že dodávateľ porušil zákon o spotrebiteľských úveroch, keď do zmluvy o úvere uviedol nesprávne údaje, ním vypočítané v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Ide o neprijateľné zmluvné podmienky, u ktorých sa v § 53 ods. 3 OZ stanovuje ich neplatnosť, čo má za následok absenciu zákonom predpísaných náležitostí, s ktorou zákon spája právny následok bezúročnosti, bezpoplatkovosti úverovej zmluvy. Keďže žalovaný žalobcovi splatil všetky poskytnuté peňažné prostriedky, jeho dlh zanikol. Preto súd navrhovaný zmier, podľa ktorého sa mal žalovaný zaviazat' na zaplatenie žalobcovi čiastky 2507,40 eur s príslušenstvom v splátkach po 70 eur mesačne počnúc dňom 20.3.2020 neschválil.

54. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

55. Podľa § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

56. Žalovaný bol v konaní stranou úspešnou. O náhrade trov konania súd preto rozhodol s použitím ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. a žalovanému priznal oproti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania bude rozhodované podľa § 262 ods. 2 C.s.p.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, podáva sa v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresný súd Skalica, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.